

βρίου τοῦ ἔτους 1621 „ἐν γήρει τρυχόμενος πολυστενάκτω“, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει. Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 220 χειρογράφῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀγιοταφιτικοῦ Μετοχίου σώζεται τοῦ Ματθαίου τὸ ἐξῆς πόνημα. 1) „Περὶ τῶν αἰτίων ἀρχῆθεν τοῦ σχίσματος τῶν Λατίνων, καὶ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν συντόμῳ καὶ ἐν σχήματι Κανόνος. 2) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Κύριλλον Δούκαριν κατὰ ἀζύμων.

Ζαχαρίας Γεργανὸς ἐγεννήθη ἐν Ἄρτῃ ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας κατὰ τὰ τέλη ἴσως τῆς δεκάτης ἑκτης ἑκατονταετηρίδος· μεταβάς εἰς Γερμανίαν ἐσπούδαζε περὶ τὴν θεολογίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1619 καὶ ἐξῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιττεμβέργης δαπάνη τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σαξωνίας, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ προλόγῳ τῆς αὐτοῦ Κατηχήσεως λέγει. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἄρτης(α). Ἐν Βιττεμβέργῃ διατρίβων συνέταξε τὸ ἐξῆς βιβλίον. „Χριστιανικὴ Κατήχησις, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Πατρός, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγίου Πνεύματος, καὶ τιμὴν καὶ βοήθειάν τε τῶν φιλοθέων Ῥωμαίων· ἐγγράφη ὑπὸ Ζαχαρίου Γεργανοῦ εὐγενοῦς ἐκ τῆς ὑπερφήμου Ἄρτης. Ἐν Οὐϊτεμβέργῃ· ἐτυπώθη τῷ 1622 ἔτει. Ἀποστάτα κάρφος τῷ ὀφθαλμῷ σου ἔσομαι Πάπα“. Τῆς Κατηχήσεως προτάσσεται πλὴν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα, ὅπερ ἐποίησεν Ἰωάννης Καμπάνος ὁ Λυμβοπολίτης, διδάσκαλος τῆς ἐν Πράγῃ Ἀκαδημίας.

Ζαχαρίας τὰδ' ἔδωκεν ὁ Γεργανός, ἄλλος Ὀδυσσεύς

Ἄστεα πολλὰ φιλῶν ὥσπερ ἐκεῖνος ἰδεῖν·

Ζαχαρίας, ὃς ἀπὸ μνήμης μέγαλοιο Θεοῖο

Καλὸν ἐν Ἑβραίοις γράμμασι οὖνομ' ἔχων·

(α) Fabricii Biblioth. Graeca tom. X. p. 637. ed. Harles.

